

- на лице-то ни, както е въ тойзи день.
- 8 И сега като за твърдѣ малко врѣме станѣхъ милость отъ Господа Бога нашего, да ся упаци въ насѣ остаткѣ, и да ся даде намъ утвърженіе въ свято-то негово мѣсто, ꙗко да просвѣщава нашій Богъ очи-тѣ ни, и да ни даде малко отдыханіе
- 9 въ рабство-то ни. Защото есмы раби: и въ рабство-то ни не ны остави нашій Богъ, но ꙗко благоволи да намѣримъ милость прѣдъ Персійскы-тѣ царіе, та ꙗко да ни даде отдыханіе, за да въздигнемъ домъ-тъ на Бога нашего, и да въсправимъ запустенія-та му, и да ни даде огражденіе
- 10 въ Іудеѣж и въ Іерусалимъ. Но сега, Боже нашъ, що ще речемъ слѣдъ това? защото оставихъ твои-тѣ повелѣнія, Които си заповѣдалъ ты чрѣзъ рѣкѣж-тѣхъ на рабы-тѣ си пророцы-тѣ, и си реклъ: Земля-та, въ коѣто влзаете за да ѣхъ наслѣдите, тя е земля осквернена ꙗко съ оскверненіе-то на людіе-тѣ на тѣхъ земли, съ мерзости-тѣ имъ, които ѣхъ напѣлнихъ отъ край до край, съ нечистоты-тѣ си.
- 12 Сега прочее ꙗко не давайте дѣщери-тѣ си на сынове-тѣ имъ, и не зимайте дѣщери-тѣ имъ за сынове-тѣ си, и ꙗко не искайте никога миръ-тѣ имъ или благополучіе-то имъ; за да ся укрѣпите, и да ядете добры-тѣ нѣща на тѣзи земѣж, и ꙗко да ѣхъ оставите наслѣдіе на сынове-тѣ си за всегда.
- 13 И слѣдъ всяко което дойде врѣзъ насѣ заради наши-тѣ лошы дѣянія, и за голѣмо-то наше прѣстѣпленіе, като ся ꙗко въздържа ты, Боже нашъ, да ны не накажешъ споредъ беззаконія-та ни, и даде ни ты таквозъ освобожденіе, ꙗко Трѣбува ли да нарушимъ ний пакъ твои-тѣ повелѣнія, и ꙗко да ся съсватимъ съ людіе-тѣ на тѣзи мерзости? ꙗко не бы ли ся разгнѣвалъ на насѣ, додѣ ни довершишь, та да не остане остаткѣ или избавенъ?
- 15 Господи Боже Израилевъ, ꙗко праведенъ си: защото останѣхмы избавени, както тойзи день: ето, ꙗко прѣдъ тебе смы ꙗко съ прѣстѣпленіе-то си! защото ꙗко поради това не бѣше възможно да застанемъ прѣдъ тебе.

ГЛАВА 10.

- 1 ꙗко И като ся молѣше Ездра, и ся исповѣдуваше съ плачъ, ꙗко падихъ прѣдъ домъ-тъ Божій, събра ся при него отъ Израїля събраніе много голѣмо: мѣжїе, и жены, и дѣца; защото плачѣхъхъ людіе-тѣ съ 2 голѣмъ плачъ. И отговори Сеханія Іехімовъ-тъ сынъ, отъ Еламовы-тѣ сынове,

- та рече на Ездруж: Ный ꙗко беззаконновахмы прѣдъ Бога нашего, и зѣхмы чужды жены отъ людіе-тѣхъ на земѣж-тѣхъ; но сега има надежда въ Израїль колкото за това
- 3 нѣщо. Сега прочее ꙗко нека направимъ за вѣтъ съ Бога нашего, да напуснемъ всичкы-тѣхъ жены, и родены-тѣхъ отъ тѣхъ, споредъ съвѣтъ-тъхъ на господаря ми, и на ꙗко ѣхъ които треперятъ ꙗко отъ заповѣдѣ-тѣхъ на Бога нашего: и нека бѣде споредъ законъ-тъхъ. Стани; защото това нѣщо на тебе надлежи; и ный смы съ тебе: ꙗко мѣжїай ся и прави.
- 5 Тогдажъ станѣхъ Ездра, ꙗко та заклѣхъ началницы-тѣхъ на священники-тѣхъ, на Левиты-тѣхъ, и на всичкий Израїль, че ще направятъ споредъ тѣхъ думѣж. И тѣхъ ся заклѣхъхъ. И станѣхъ Ездра отъ лице-то на домъ-тъ Божій, та отиде въ обиталище-то на Іоанана Еліасивовъ-тъ сынъ: и когато отиде тамъ, ꙗко хлѣбъ не яде, и водѣ не пи; защото бѣше въ сѣтованіе поради
- 7 прѣстѣпленіе-то на плѣнены-тѣхъ. И прогласихъ по Іудеѣж и Іерусалимъ къмъ всичкы-тѣхъ сынове на плѣнъ-тѣхъ, да ся съберѣхъ въ Іерусалимъ: И всякой който не дойде въ три дни споредъ съвѣтъ-тъхъ на начальницы-тѣхъ и старѣйшины-тѣхъ, ще бѣде подъ проклѣтіѣжъ всичкий му имотъ, и той ще ся отлѣчи отъ събраніе-то на плѣнены-тѣхъ.
- 9 И събрахъ ся въ три дни всичкы-тѣхъ Іудини и Веніаминави мѣжїе въ Іерусалимъ. Бѣше деветый мѣсець, и двадесетый-тъхъ день на мѣсець-тъхъ: ꙗко всичкы-тѣхъ людіе събрѣхъхъ въ стыдѣж-тѣхъ на домъ-тъ Божій, и треперѣхъхъ поради това нѣщо, и отъ буйный-тъхъ дѣждѣ. И станѣхъ Ездра священникъ-тъхъ, та имъ рече: Вы беззаконновахте, и зѣхте чужды жены да притурите въ прѣстѣпленіе-то на Израїля. Сега прочее ꙗко исповѣдайте ся Господу Богу на отцы-тѣхъ си, и направѣте волю-тъхъ му: и ꙗко отдѣлѣте ся отъ людіе-тѣхъ на тѣхъ земѣж, и отъ чужды-тѣхъ жены.
- 12 И отговори всичко-то събраніе та рече съ голѣмъ гласъ: Както говори ты, така
- 13 ще направимъ. Людїе-тѣхъ обаче ехъ много и врѣме-то много дожждовито, и не можемъ да стоимъ вѣнъ, и дѣло-то не е за единъ день, нито за два; защото смы мнозина които съгрѣшихмы въ това нѣщо. За то нека ся опрѣдѣлятъ наши начальници за всичко-то събраніе, и нека дойдѣхъ въ опрѣдѣлены врѣмена всичкы които съхъ зѣли чужды жены по наши-тѣхъ градове, и съ тѣхъ старѣйшины-тѣхъ

р Псал. 13; 3. 34; 5.

с Неем. 9; 36.

т Псал. 136; 23.

у Гл. 7; 28.

ф Ис. 5; 2.

з Гл. 6; 21.

и Нех. 28; 32. 34; 16. Втор.

7; 3.

ѡ Втор. 23; 6.

ш Прит. 13; 22. 20; 7.

щ Псал. 103; 10.

ѡ Іоан. 5; 14. 2 Пет. 2; 20. 21.

ы Ст. 2. Неем. 13; 23. 27.

ѡ Втор. 9; 8.

ѡ Неем. 9; 33. Дан. 9; 14.

ю Рим. 3; 19.

я 1 Кор. 15; 17.

ж Псал. 130; 3.

—

а Дан. 9; 20.

б 2 Лѣт. 20; 9.

в Неем. 13; 27.

г 2 Лѣт. 34; 31.

д Гл. 9; 4.

е Втор. 7; 2. 3.

ж 1 Лѣт. 28; 10.

з Неем. 5; 12.

и Втор. 9; 18.

і Вмж. 1 Пар. 12; 18.

к Ис. Нав. 7; 19. Прит. 28; 13.

л Ст. 3.